

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

עורי עור

האימה האיבה
קולות המלחמה
ושנאת אחים
שבכל יום גוברת

הזיקנה מביכה
הם מתים פה מבושה
בקולם הם לוחשים
ואת שותקת

עורי עור, עורי עור
מולדת אהובה
כי אנחנו עייפים מאוד
זקוקים למנוחה
עורי עור, עורי עור
מולדת אהובה (חשוכה)
פעם בחיים אנו חיים
תתני קצת אהבה

אלימות, השפלה
גזענים לעלייה
ועוד ילד שפוחד לחזור הביתה
האימה האיבה
שירים של מלחמה
ושנאת אחים שבכל יום גוברת

ותני לי ת'כח
לאהוב אותך
מן פינה קטנה לשמוח
איך לפעמים קשה לסלוח לך

אביב גפן

עלון מס' 1559 – 12/2/2021

פתיח

ראשית, אקדים ואומר שהתחסנתי חיסון כפול כנגד קורונה, ולכן מה שאומר עכשיו, לא בא ממקום של הכחשה. 'מדיניות הסגרים' שנכפתה עלינו מתוקף נגיף אוניברסלי שלובש ופושט צורה, הפכה את ישראל לאלופת עולם בנושא זה, ולמרות שקרוב למחציתנו כבר חוסן, עדיין רחוקה הדרך למסלול הירוק. הקורונה לא רק שיצרה מציאות שלא הכרנו, היא אף שינתה, ועודה משנה, דפוסי חשיבה מקובעים. אתן דוגמה: עד לפני כשנה, אדם שנראה בציבור רעול פנים או עוטה מסכה נחשב לחרג בנוף ועורר רתיעה טבעית, שמא חלילה מדובר בפורץ, שודד, נרקרומן או מה שתוצו; היות שבדפוסי החשיבה שלנו אדם שמליט פניו ברבים, הוא כזה שכוונתו רעה.

בימי קורונה אלה התהפכו להן היוצרות ואדם רעול פנים הופך לנורמטיבי (קל וחומר אם מליט את המסכה עד קו העיניים או עוטה מסכה כפולה...) בעוד גלוי הפנים הוא לכאורה "העברייני", שהמבטים מתמקדים בו תוך הערות בונות ולעתים האשמות. הקורונה יצרה מציאות שבה חלק עיקרי מזהותנו- תווי הפנים - הפכו לבלתי ניתנים להשגה, לפחות לא במרחב הציבורי, ולא ירחק היום, ר"ל, שעל דש חולצתנו תודבק תמונה כדי שהבא מולנו יוכל לזהותנו בוודאות.

הקורונה יצרה איפא שינוי תרבותי תודעתי, וספק אם נחזור אי פעם להיות מה שהיינו.

שבת שלום, החורף בפתח

אבנרון

נהרא נעורה לחיים

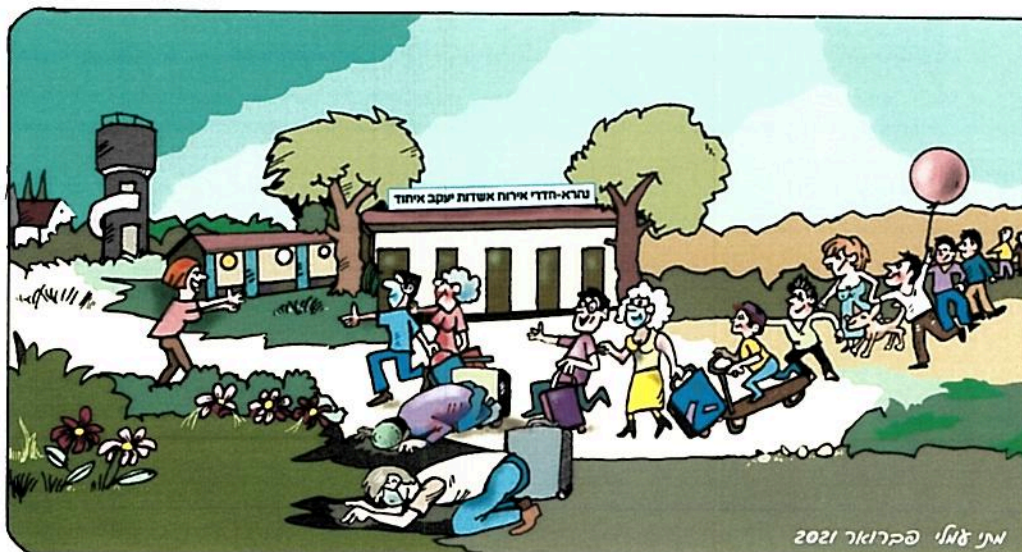
למרות החששות מפני הבלתי נודע, את 2020 מרנו מאוזנים, אומרת אדוה, אחרי ארנונה, פחת וכל השאר. בעלי הבית לא הוציאו שקל מהכיס, ובהתחשב שחצי זמן לא עבדנו, זה הישג נאה. הקורונה לימדה אותי/אותנו להתנהל בצורה הרבה יותר יעילה: סגרנו את חדר האוכל, הוצאנו את הצוות לחליית (פרט לי ולעובדת נוספת). עבורנו זה היה בית ספר של החיים שעשה לנו שכל.

2021 מסתמנת כשנה שיכולה בהחלט להפתיע ואף להיות שנה מאד טובה (בלי נדר). הסיבה לכך, אומרת אדוה, היא שישראלים יוצאים הרבה פחות לחו"ל, וכל עוד נשארים בארץ, לנו זה טוב והלוואי שיימשך. נכון לעכשיו, אנחנו מנצלים את המומנטום של ימי הסגר כדי להדק קשרים עם הלקוחות הקבועים שלנו, זאת באמצעות אתר הבית של נהרא ובפייסבוק. סממן מעודד מבחינתנו זה שאנשים מתקשרים לברר מה קורה ואף לשריין מקומות למקרה שהסגר יפתח.

מאז תחילת הסגר, המטבח וחדר אוכל סגורים ואנחנו מתמקדים בלינה בלבד, שהיא תחום הרבה יותר רווחי. בחגים אני קונה ארוחה ארוזה וזה מוזיל בהרבה את העלות.

ביום ראשון השבוע הסתיים רשמית הסגר, וניתן האות לפתיחת הצימרים במתווה של "משפחות גרעיניות בלבד". אצל אדוה אלגריסי, מנהלת נהרא, העניינים חוזרים במהירות לשגרה, וכבר מתכוננים במלוא המרץ לקראת סוף שבוע עמוס מהרגיל. את הסגר השלישי ניצלו בנהרא לשיפוץ (מתוכנן) של 20 יחידות נופש ב'מתחם הגן' (ביצוע מיכה סוסן וצוותו) שהופך אותן לאטרקטיבית במיוחד (ראה תמונות), תוך בטחון די מלא שעם פתיחת הסגר, הישראלים יגיעו בהמוניהם. אם מציצים לעבר פסח, בעוד חודש וחצי, אומרת אדוה, הרי שהביקוש עולה על ההיצע, וכבר כעת חודש וחצי לפני ליל הסדר כל הדירות 'נמכרו'. תיירות פנים, כך לימדה אותנו שנת הקורונה, מוסיפה אדוה, היא אופציה מצוינת שמשאירה הרבה מאד כסף, ומכא שהשידרוג היה מתבקש. ישראלים ממעמד הביניים, רוצים משהו יותר איכותי, ומוכנים לשלם בהתאם. הללו, למודי הסגרים, משתוקקים כבר לצאת ולבלות, ובשעה שרוב היעדים הנחשקים בחו"ל עדיין סגורים, נהרא מציעה להם פתרון אופטימלי: מתחם טובל בירק עם נוף משגע וכנרת בקיבולת מלאה.

התגעגענו

מני ז'אלי פברואר 2021

נהרא נעורה לחיים - סוף

עמק הירדן : מנה ראשונה 6729 מנה שניה

5135

אחוזה המתחסנים הגבוה ביותר הוא בשער

הגולן 58.8 אחריה במרחק גדול אפיקים

48.1, דגניה א' 46.7, דגניה ב' 46.3, עין גב

45.3, גנוסר 44.7, בית זרע 44.5. ובתחתית

הטבלה: כפר עבודה 28.2 פוריה עלית 26.7

חוקוק 22.7 רביד 19.8

תודה לליבי גולן ולימור לוי על העברת

הנתונים

קיבלתם פיצוי כלשהו?

הגשנו בקשות לפיצוי בגין אובדן הכנסות
בתיירות ב-2020. חלק בגין אובדן הכנסה
ישיר וחלק בשל הוצאות שאין עליהן הכנסה,
ואנחנו מתואמים בנושא זה עם ברית פיקוח.
על יוני-יולי כבר קיבלנו כסף ויש עוד דברים
בצנרת.

אני חייבת לציין שהחודשים בהם המשק
היה פתוח בין סגר לסגר, היו **הכי טובים**
שהיו לנו מאז ומעולם, בעיקר חודש אוגוסט,
שהשאר מעל חצי מיליון ש"ח! זה התאפשר
בין היתר הודות לחסכון משמעותי בהוצאות
וניצול חלק ממצאי הדירות להשכרות.

איך התחושה?

תחושה מאד אופטימית. אני מאד מאמינה
שאנחנו בונים משהו הרבה יותר טוב, נכון
ומדוייק.

אבנרון

אשדות מתחסנת... נגד קורונה

מנה ראשונה 447 מנה שניה 350. אחוזי

מתחסנים 37.4

חלוקה על פי גילאים

89	70-79	60-69	50-59	40-49	30-39	20-29	10-19	אשדות איחוד
18	71	51	58	122	41	40	33	מנה 1
18	70	48	50	106	21	12	6	מנה 2

בעקבות "קול קורא" מתנה לאשדות לשנת ה-100

ויצטבר לסכום נאה, המאפשר את מימוש התוכנית, עד לחגיגות המאה לאשדות. לאחרונה עלתה הצעה נוספת לסדר היום, ביוזמת צוות אחר, שהתארגן ביוזמת חבריו, המעוניין לשמר את בית התרבות (בו ממוקם היום הארכיון). בית התרבות שהיה מרכז הקיבוץ לפני שנים רבות מאד הפך מקום נחשק לאלה הרוצים לשמרו.

בעיקרון אינני מתנגדת לשימור מבנים ראויים, אך אינני בטוחה שזה המקרה, וכתבתו של יונתן אלטר באחד העלונים הקודמים, בה הוא מתנגד לשימור מבנים שאין בהם צורך ממש, שכנעה אותי שיש כאן משהו מיותר, מה גם שייעודו ומהותו של הבית לכשיהיה משופץ, לוט בערפל. כרגע שלחה הנהלת הקיבוץ את שני המיזמים "לעשות שיעורי בית" ולחזור בעוד מספר חודשים אל האספה.

אני חושבת שאין להעמיד את שתי התוכניות זו מול זו, אם בית התרבות ימצא רצוי לשיפוץ יש לתכנן זאת מחוץ למסגרת חגיגות המאה, ואולי אף אחריהן.

יש לחשוב על ציון חגיגות המאה ועל תוכן של החגיגות עצמן אבל הפרויקט "אשדות בשביל דורות" צריך להיות מרכזי בחשיבותו, בעיקר בשל המסרים והתוכן שיבואו לידי ביטוי. הצוות שכבר הוגה אותו מספר שנים ומשקיע מחשבה "ושעות טיסה" צריך להמשיך את המשימה, לקבל רוח גבית מהנהלת הקיבוץ ולהוביל אותה עד לסיומה ולביצועה המלא של התוכנית, בכפוף כמובן לאישור האספה.

ברכה פונדק

קול קורא

לאחרונה פורסם קול הקורא להציע מתנה לאשדות לחגיגות המאה.

בתקווה שעד אז נצא מהסגרים ונוכל לחוג את האירוע ברוב עם ובהתקהלות אמיתית, ברצוני

לפני כשנה התבקשתי להצטרף לצוות "אשדות בשביל דורות" צוות שהחל עבודתו לפני כשש שנים (כי מישהו בהנהלת הקיבוץ חשב קדימה והתחיל ליזום תהליך של פרויקט לחג ה-100), הצטרפתי ברצון לצוות נכבד הכולל את: שאול ינאי, עודד גפני, דוד אלטר, אריק ראובני, דני שיפר, ואנכי, ומאז אנחנו נפגשים לישיבות ניסוח והחלטות המבררות מה יתאים לנו בעת הזאת ובזמנים אחרים בעתיד. דני שיפר הצטרף לצוות לאחר שהצעתו נבחרה. ההצעה מדברת על מתחם אשר יציג באופן ויזואלי את תולדות המקום מנקודות מבט שונות, בתמונות ובמלל.

במתחם יבואו לידי ביטוי אחד עשר פרקים נבחרים:

המייסדים, גשר, הבניין, החקלאות, התעשייה, אמנות וספורט, חברה ותרבות, ביטחון ומלחמות, חינוך, חברות נוער וגרעינים, הפילוג, הקיבוץ המתחדש (הפרטה, הרחבה קהילתית ושיוך).

מבט היסטורי מאז ועד היום, הכולל תצלומים מוגדלים המלווים את תולדות המקום.

המתחם אמור להיות מקורה אך באזור פתוח, נגיש לקבוצות מבקרים מחוץ ומבית, לכיתות מתעניינות, להורים, ילדים, סבים ובני משפחה (מבלי לחפש את "הגיינג'י עם המפתח"), האזור המסומן למטרה זו הינו השטח שמדרום למזכירות הישנה.

תכנון המתחם מתקדם ובקרוב ניתן יהיה לצפות בהדמיה של התוכנית.

על מנת שנוכל להתקדם עוד ולהיכנס לתכנון מדויק של עלויות וכמויות יש להיעזר באנשי מקצוע היודעים לעשות זאת, ויש לכך עלויות.

עוד נתון שחשוב להוסיף: הנהלת הקהילה דאז הקציבה סכום כספי הנקרא "קרן אשדות 100" שיופרש מדי שנה לפרויקט

שלג 1950

אהרליה הדר היה בן עשר בעת ארוע השלג, והוא זוכר זאת היטב. "ערב קודם דיברו ההורים שלי, ילידי פולניה, שלאור מזג האויר הקר צפוי שלג, והארוע לא בא להם בהפתעה. הפעם הבאה היתה בחורף 92. לאחר לילה מושלג טיפסתי עם מגפים של 'ספנקריט' ממנחמיה עד 'שני העצים' בסירין כאשר אני מבוסס בשלג עמוק. ההר כולו היה צבוע לבן בוהק, והשמש זרחה. תוויה בלתי רגילה.

אבנרון

השבוע מלאו 71 שנים לארוע השלג הגדול בארץ אי פעם. להלן תזכורת: בסוף ינואר 1950 החל לרדת שלג בהרי הצפון ובירושלים שהפשיר במהרה והותיר אחריו קור כבד. הקור התרחב לשאר הארץ ושלג החל לרדת גם בשומרון ובהרי יהודה. כעבור ימים אחדים ירד שלג בחיפה שנערס לגובה של 15 ס"מ ובתל אביב ירדו פתיתי שלג למשך דקות אחדות. ב-29 לינואר חזר לרדת שלג בחיפה וכיסה את מרבית העיר בלבן.

כשבוע מאוחר יותר, ב-6 וב-7 בפברואר, החל לרדת שלג כבד בכל רחבי הארץ. גובהו הגיע ל-60 ס"מ בצפת, ל-65 ס"מ בירושלים ול-17 ס"מ בחיפה. כמו כן ירד שלג בפתח תקווה, כפר סבא, נתניה והשומרון, בראשון לציון, רחובות ובהרי הנגב וכן **סביב הכנרת**. ב-8 בפברואר הגיע השלג גם לים המלח כאשר נערמו שם 8 סנטימטר של שלג.

אנשי אשדות בשלג פברואר 1950

גם באשדות ירדה כמות נכבדה של שלג שנערס לגובה 20 סנטימטרים. בסרט שהעלה שאול ינאי ליו-טיוב לפני כשנה, ניתן לראות את חברי אשדות וילדיה משתכשכים, מטילים כדורי שלג אחד בשני ונהנים מארוע חד-פעמי, שלא חזר על עצמו מאז. מומלץ להכנס ליו-טיוב וליהנות מן המראות הלא שיגרתיים.

זכרון השואה נעקר

מאיר ארמן 1923-1998, נולד בעירה אופטוב שבפולין למד בבית ספר עברי ושלט בשפה העברית עוד בטרם עליתו ארצה. כניצול שואה הגיע ארמן לקיבוץ גשר בקבוצת 'המורד' על סיפון אונית המעפילים אנצו סירני, עבד כרועה צאן ואחרי שעות העבודה התמסר לתחביבו-הפיסול. בהיותו שומר שדות, נפצע ארמן במלחמת השחרור ואושפז לתקופה מה בבית חולים. לאחר המלחמה הצטרף אל אימו בקנדה לסייע לה בניהול המשק החקלאי המשפחתי, ובעיתות הפנאי המשיך באומנות הפיסול. שמו יצא לפניו ברחבי קנדה כפסל מעולה והוא אף נרתם ללמד את המקצוע בבתי ספר. למרות שעזב את הארץ בגיל צעיר, הקשר עם גשר לא פסק מעולם, ולאחר מות רעייתו, הגשים ארמן את חלומו, חזר לקיבוץ וחי בו עד יום מותו. ארמן הותיר אחריו מספר פסלים המקשטים את רחבי הקיבוץ ומוקדשים לזכרון השואה.

הפסל מאיר ארמן

מסרה: חדוה הדר

הפסל מאיר ארמן ז"ל תרם לקיבוץ גשר שני פסלים מעשה ידיו ובהם פסל תקומה' הניצב מאז שנות התשעים, בראש "גבעת הגמלי" הצופה על מרחבי עמק הירדן ונהר הירדן. אור ליום ב' 8.2.2021 נדהמו חברי גשר לגלות כי 'אלמונים' עקרו בכח את פסל הברונזה לזכר עולי שארית הפליטה ששוקל כמה טונות, וניתקו אותו (כנראה באמצעות כבל שנרתם לרכב) מהבטון שאחז בה. בגשר תוהים האם מטרת הגנבים היתה התכת המתכת ממנה עשוי הפסל או שמא תעלול נבזי של אדם חסר מצפון. מאחר אין מצלמות באזור, כנראה שאת התשובה לא נדע לעולם. הוגשה תלונה והמשטרה פתחה בחקירה.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

במאי הסרט היה חיים הלחמי, שגם כתב את התסריט על סיפור של צבי ליבנה (ליברמן). צבי היה ממייסדי נהלל.

בדצמבר 1992 הונפק בול דואר לכבוד "עודד הנווד", במסגרת הסדרה "שבעים וחמש שנה לסרט העברי".

ממערב לקבוץ רמת דוד נמצאת "גבעת עודד" (חורבת סיפן) וכך כתוב בין היתר, בשלט המסביר על המקום: "בגבעה התיישבו בשנת 1926 מייסדי קיבוץ רמת דוד, שנקרא אז עיינות, על שם המעיינות הסמוכים... קק"ל נטעה בגבעה חורשה והקדישה את המקום לזכרו של עודד ליברמן (ליבנה), בן נהלל. עודד נולד בשנת 1925. כשהשתתף במארב, ספק מכה קשה מקת רובה של חייל עיראקי, שנמנה עם שומרי שדה התעופה הבריטי ברמת דוד. עודד לא התאושש מהפציעה ומת שנת 1944. אביו, הסופר צבי ליברמן (ליבנה), כתב ספר הרפתקאות לבני הנעורים בשם, 'עודד הנווד'. הספר עובד בשנת 1932 לסרט העברי העלילתי הראשון."

שבת שלום ובריאות טובה לכולם,

שאול ינאי

הסרט הראשון שהוקרן באשדות יעקב

הסרט הראשון שהוקרן באשדות יעקב היה "עודד הנווד". הסרט הוקרן פעמיים באמצע ינואר 1937, פעם לילדים ופעם למבוגרים. בעלון 328, בתאריך 29.01.1937 נכתב כך:

"הסרט 'עודד הנווד' - בשבוע שעבר התקיים בחדר האוכל של ביה"ס הצגת הסרט 'עודד הנווד'. נכחו ילדי ביה"ס, הגן והגדולים מהגנון. הילדים התרשמו מאד. ההתעוררות והשמחה היו גדולות... הסרט הוצג בערב גם לחברים. ההצגה עלתה לנו 1500 מא"י. ההוצאות מתחלקות בין: תרבות, נוער וחינוך."

אודות הסרט בכלל נכתב בויקיפדיה כך: "עודד הנווד" הוא סרט ראינוע הנחשב לסרט העלילתי האמנותי הראשון שהופק במימון פרטי וביצירת גורמים מקומיים לקהל בארץ ישראל המנדטורית. הסרט הופק בשנת 1932 בתקציב דל. בגלל התקציב הנמוך נוצר "עודד הנווד" כסרט אילם, אף על פי שסרטים עם קול כבר כבשו את השוק בתקופתו... בארץ הוא זכה להצלחה ולביקורות טובות בעיתונות. הייתה לו הצלחה קופתית והוא הוקרן מספר שבועות בפני אולמות מלאים..."

המלאכיות שלנו שיחה עם דניאלה עידו

הילדים הפרטיים שלי) שנתלה בפתח הבית ואפיית עוגת שוקולד (מסל המתכונים של קרין גורן). בשלב זה, אני שולחת הודעה בקבוצה, ומבקשת לדעת מי רוצה להכין מה ומתי. הבנות עונות לי ב'פרטי' ואז אני מסדרת רשימה שהיא מעין 'סידור עבודה' לשבועיים הקרובים. אני יודעת מנסיוני, שסידור כזה מקל מאד על היולדת, בעיקר כאשר הבעל עובד מחוץ לקיבוץ.

דניאלה מספרת שבמהלך שנותיה בתפקיד היו מקרים, אמנם לא רבים, של אי רצון לקבל את שרות 'המלאכיות' בנימוקים כמו: 'לא אוהבת ארוחות שמכינים לי אחרים'. במקרים כאלה אני מסתפקת בברכה ואולי גם עוגה. מן הסתם, אם יולדת לא נכנסת לקבוצה, זה סימן שאין היא מעוניינת בשרות, ואנחנו מכבדים זאת. התגובות שאנחנו מקבלות על השרות הזה, שלמיטב ידיעתי קיים רק בשניים-שלושה קיבוצים בעמק הירדן (אשדות, דגניות ואפיקים) הן מאד עוצמתיות, מרגשות וממלאות, כאשר מה שמייחד את אשדות היא שהשרות לא רק שאינה נקטעת, היא אף הולכת ומתרחבת

בעקבות גל הילודה של השנים האחרונות, כולל ה'בייבי-בוס' של שנת הקורונה שמתבטא עד כה בארבע לידות ועוד שבדרך, מה שמצריך לעיתים להכין שלוש ארוחות במקביל.

מסתבר שנסיון של 'המלאכיות' יכול לסייע גם במקרים אחרים כמו עזרה למשפחה שנקלעה למצוקה רפואית, שקיבלה ארוחות במשך חודשים ארוכים, במטרה לסייע

כל מי שטרוד בסוגיה של 'מה נשאר ממהותנו של קיבוץ שעבר הפרטה טוב יעשה אם יבוא לאשדות איחוד (קיבוץ והרחבה) ויוכח בקבוצה המונה לא פחות מ- 81 נשים (וגבר אחד) בגילאים שבין 30 ל-75, המתקראת "מלאכיות היולדות של אשדות" שדואגות לכך, שכל יולדת בשבועיים הראשונים שלאחר הלידה, תקבל מדי יום ארוחה חמה, לה ולמשפחתה. היש משהו יפה ואנושי מזה? מי שעד לאחרונה ניהלה את מפעל ההתנדבות הזה ביד נדיבה ורמה היא **דניאלה עידו** שעשתה זאת בשקיקה, אהבה ומרץ בלתי נדלים.

מי שיסד את 'תנועת המלאכיות' לפני תריסר שנים היו הגיסות **זוהר יחיאלי ונוגה זאבי** שעשו זאת עם כל הלב והנשמה, אומרת עידו, וכאשר ילדתי את בתי הבכורה נעמי, בסוף 2009, היתה לי הזכות לקבל את השרות המפנק והכל-כך אישי הזה, שבעקבותיו הצטרפתי לקבוצה כמתנדבת מן המניין. כאשר זוהר ונוגה סיימו את תפקידן ב-2012, החלטתי לקחת על עצמי את המשימה החשובה הזו של ריכוז הפעילות, ועשיתי זאת בהתמדה ובתחושת שליחות שמונה שנים וחצי, יחד עם צוות מתנדבות שעם השנים הלך וגדל. בימים אלה החליפה אותי בתפקיד המנהלת **צליל כהן** (אשתו של פז) שנכנסה במלוא העוצמה וכבר עושה עבודה נפלאה, וכמו שאמרתי לה, אני אמשיך בפעילות באהבה כמתנדבת מן המניין.

אחת הפעולות הראשונות שעשיתי מרגע כניסתי לתפקיד, אומרת דניאלה, היתה הקמת קבוצת ווטסאפ אשר מונה היום למעלה מ-80 שמות, בהם מספר וותיקות שהצטרפו לאחרונה. משמעות הדבר שרק למנהל הקבוצה מותר לשלוח הודעות, מה שמונע 'הצקות' ברשת.

התפקיד שלי מתחיל מיד עם קבלת ההודעה המשמחת על לידה. אני משוחחת עם היולדת, מברכת אותה ואת משפחתה ועושה עימה תאום ציפיות לגבי ההמשך (מתי את רוצה שנביא את הארוחות, האם יש דרישות מיוחדות כמו: בלי מוצרי חלב, טבעוני, צמחוני וכו'). הפעולה הראשונה לקראת הגעתה של היולדת היא הכנת שלט (בעזרת

המלאכיות שלנו - המשך...

ילדים: נעמי, אביגיל, נוח (נולד בימבולי של חורף 2013) ודוד. דניאלה גאה בקשר המדהים שלה עם משה ורוזה עדוי (לגבי היא יותר מאמא...). היא עובדת בי'אמסלם טורסי מאז 2002. התחילה כמזכירתו של יעקב אמסלם, בהמשך למדה משאבי אנוש לתואר שני באוניברסיטת ת"א ומאז היא מנהלת מש"א של החברה. בעקבות הקורונה הוצא שלישי מעובדי החברה (שמנתה בשיא 400 עובדים) לחלי"ת, וקוצצו משכורות בחצי. למרות המשבר, בחברה יש אמונה שיוצאים מזה, ובימים אלה יוצאים בקמפיין שיווקי נרחב.

אבנרון

מלא טוב!

לאורן ויצל ראובני

אהודת הבן - קל"י

אח לר"ן

לראלי ואריק ראובני

אהודת הנכד

מלא טוב לכל המשפחה!

להורים שרוב הזמן היו בדרכים הלוך וחזור מבית חולים. היה מקרה של בחור, עולה מרוסיה, נשוי ואב לבת, שנפגע מחיידק טורף והפך לסעודי (בהמשך לצערנו נפטר) והקיבוץ כולו התגייס בהובלת 'המלאכיות' להכין ארוחות לטובתם לעודד, לתמוך ולפנק כמה שיותר.

היה מקרה של דיירת בקומה שניה שנפגעה בתאונת דרכים והתקשתה בתנועה. במקרה זה הוכנה לה דירה חלופית בקומה הראשונה, כאשר 'המלאכיות' הורידו את כל תכולת הבית שלה למטה בתוך מספר שעות.

דניאלה סבורה שהערך המוסף של פרוייקט קהילתי-חברתי מסוג זה, שהוא מחבר בין אנשים. אין הרבה יוזמות חברתיות שמחזיקות זמן כה רב, היא אומרת, והסיבה לכך, ככל הנראה, שהוא מורכב ומבוסס על התנדבות של נשים.

דניאלה עידו (סלומון במקור) בת לאב ממוצא עירקי ואם 'אשכנזית' גדלה והתחנכה בקיבוץ מעגן. לאשדות הגיעה כסטודנטית לתיירות וגאוגרפיה במכללת כנרת, פה הכירה את סער עדוי (לימים עידו) שחזר מחו"ל. השניים התאהבו, בהמשך נישאו, ומאז גרים באשדות. לזוג ארבעה

שלמה דודו חוגג מאה

שני פייקוב-וטורי, נכדתו הבכורה של שלמה: סבא שלי בן מאה. מחייך ושר. מדבר בשקט ולאט. מדייק במספרים. מלטף בידיים רכות וחמות: "בוניתה," "שנינה" עם לשון מתגלגלת ומחיא את כף. כך זוכרת אותו מילדות, ועד היום הוא מחייך ושר.

בת הזקונים אורית: אבא שלי ואהוב שלי בן 100. איך אפשר לסכם מאה שנים? אשקרה חתיכת היסטוריה. על ילדותו של אבא למדתי דרך עבודת השורשים של בנותיי. היה מרתק לשמוע מפיו על החיים בטנג'יר, על שנאלץ לעזור בכלכלת המשפחה יחד עם אחיו, על הצטרפותו לתנועת הצופים ועד הרגע הבלתי נשכח בו התבשר על הקמת מדינת ישראל. מזל טוב אבא שלי. מודה לך צניעותך, על החינוך והערכים שהענקת לי יחד עם אמא, זכרה לברכה. אתה בן 100 היום, והלוואי ויכולנו לחגוג עם כל המשפחה. מקווה שנעשה את זה כשנחזור למסלול שפוי ונטול קורונה. מאחלת לך שתמשיך להיות בריא, שתמשיך לשיר את "בסה מה מוצי", שתמשיך לחייך ולאהוב. אוהבת אותך מאד. 'טו איכה צייקטיה' (בתך הקטנה) אורית.

בארי פייקוב הנכד: סבא שלי בן מאה. מה למדתי ממנו? שצריך להשאר רגועים. שצריך לעשות פעילות גופנית מתונה. שלא ממלאים את הצלחת יותר מדי. שהבשר צריך להיות רך. שצריך לאכול לאט וללעוס היטב. שלא שותים בזמן הארוחה. שחשוב לישון ולנוח היטב. שאנחנו צריכים שיהיו לנו תחביבים ויצירתיות. לשמור על סדר משמעת, נימוס וענווה.

מזל טוב ענק לשלמה ולמשפחתו מכל בית אשדות.

ערך: אבנרון

שלמה, יליד טנג'יר שבמרוקו, חגג לפני שבוע מאה שנים להיוולדו. 'בית דורות' בקיבוץ גשר בניהולה של חדוה הדר המקסימה, קרן אור בעת שזר צבעוני קישט את ראשו של שלמה, בלונים חגו באוויר, ואת מאה הנרות שקישטו את העוגה, כיבה שלמה ב'פוי ארוך אחד. חדוה השמיעה שירים בספניולית, שפתו של שלמה, ושרה'לה שרון שלחה 'קליפי' ובו ביצועה לשיר "ארץ ישראל יפה" שכתב והלחין גיסו של שלמה, שייקה פייקוב. עפרה פייקוב: "חווינו חוויה משפחתית יוצאת דופן. אבא היה במיטבו: נינוח, שר ומחייך".

שלמה דודו (DO-DO במקור) נולד ב- 3 פברואר 1921 בטנג'יר שבמרוקו. ילד שלישי מתוך שמונה: ארבעה בנים וארבע בנות (שנים בלבד חיים איתנו היום: שלמה, ואחותו המתגוררת בקיבוץ אפיקים). שלמה, כך מלמד התחקיר המשפחתי, קרוי על שם סבו, אבי אמו. שם החיבה שלו היה שומי ובהמשך סלומון. הוא עלה ארצה ב-1950 ונמנה עם מקימי כפר עזה ('ייגבי בשמו הראשון). ב-1955 הגיע לקרית שמונה, שם היה חשב של המועצה המקומית, מבקר העיריה ופעיל בתנועת הצופים בעיר. ב-1991, יחד עם רעייתו שושנה ז"ל (גננת מיתולוגית בק"ש) הגיעו כהורים לאשדות איחוד. שלמה נהג לסייע לקשישי הקיבוץ, היה מצייר ורוקע בנחישות ועבד בהתנדבות בלוג. לפני כ- 7 שנים שושנה נפטרה, ושלמה בן ה-95 הצטרף לבית דורות בגשר, שם הוא נמצא עד היום. לפני כחצי שנה לקה בקורונה, אושפז, ובאורח פלא החלים וחזר לתפקד.

ביטוח רכב כתבה שחברות הביטוח לא רוצות שאכתוב

פתאום קפצה לי פרסומת של **AIG** התקשרתי אליהם הם שאלו מה המחיר הכי נמוך שקיבלתי אמרתי להם את המחיר של 9,000,000 המוכר אמר לי שהוא הולך להתייעץ עם מנהל, חזר ונתן לי מחיר ב- 150 ש"ח פחות מ 9 מיליון.

סה"כ	מקיף	חובה	
2,772	1,800	972	AIG

אמרתי עדיין בודק, אמר שהמחיר הזה לא יחזור, זו החלטה מיוחדת ואני חייב להחליט עכשיו. **החלטתי AIG**. ואז התקשרתי ל- 9,000,000 לבטל את הביטוח שם, סיפרתי שיש לי מחיר טוב יותר, הבחור אמר לי שהוא פונה למנהל וחזר אלי עם מחיר טוב יותר

סה"כ	מקיף	חובה	
2,714	1,750	964	9,000,000

עבר עוד יום הגברת מהביטוח החקלאי התקשרה שוב, סיפרתי לה את המחיר שקיבלתי והיא הסבירה לי שהיא עדיין מחכה למנהל שייתן לי מחיר טוב יותר

בגלל ההצעה של 9,000,000 שהיו הבית שלי בשנים האחרונות ונתנו מחיר נמוך יותר, התקשרתי ל AIG לבטל את העסקה איתם ואז הם נתנו לי מחיר חדש

סה"כ	מקיף	חובה	
2,681	1,709	972	AIG

מכיוון שנמאס לי מהפינג-פונג הזה סגרתי סופית עם AIG 2,681

מוזר: ביטוח חקלאי אחרי שקיבלתי הנחה של 15%, המחיר גבוה משלוש החברות האחרות שדיברתי איתן ב - 20% מהמחיר האחרון שהגעתי אליו.

ומה קרה השנה 2021 ?

עברה שנה, פברואר 2021

אני בעל רכב אופל קורסה דגם ENJOY שנת 2016 מבוטח כבר כמה שנים ב 9,000,000

לפני שנה פברואר 2020

כשרצית לעשות ביטוח רכב, אמרתי לעצמי שאני צריך להתקשר, קודם כל, לביטוח ששייך לי / לנו, לקיבוצניקים "**ביטוח חקלאי**". התקשרתי אליהם גם בגלל שהפרסומות מבטיחות "לחסוך בעלויות החודשיות וליהנות מהטבות ותוספות ייחודיות השמורות לתושבי הקיבוץ!". כשנאמר לי שאחד התנאים ל-15% הנחה הוא כרטיס "משקארד" הזמנתי את הכרטיס הזה ואז התקשרתי.

האישה בצד השני, ענתה לי באדיבות, הסבירה לי שהגעתי הביתה וגם מנתה את ההטבות המיוחדות לחברי קיבוץ: 15% הנחה למחזיקי "משקארד", תביעה אחת בתקופה של שלוש שנים, לא תייקר את הפרמיה, ביטוח נסיעה לחו"ל 5 ימים במתנה, והנחות בנהג צעיר. בסופו של הסבר אמרה שהמחיר:

סה"כ	מקיף	חובה	
3,235	2424	811	ביטוח חקלאי

אמרתי לה שמכיוון שהיא המקום הראשון שפניתי אליו אני מבקש לבדוק בעוד מקום, היא אמרה שאם אקבל מחיר טוב יותר שאתקשר אליה לפני שאני סוגר.

בינתיים, התקשרתי ל"**ליברה**" שגם להם פרסומת אגרסיבית וזאת ההצעה שנתנו לי:

סה"כ	מקיף	חובה	
3,199	2223	876	ליברה

האישה מהביטוח החקלאי התקשרה למחרת שאלה מה קורה? אמרתי לה שיש לי הצעה זולה יותר ונקבתי במספרים. היא מנתה שוב את החשיבות לעבוד עם הבית וגם הבטיחה שתדבר עם מישהו מעליה על המחיר.

בינתיים התקשרתי לבית הקודם שלי **9,000,000** הם נתנו לי את המחיר הבא. **סגור**

סה"כ	מקיף	חובה	
2,922	1958	964	9,000,000

ביטוח רכב, שנה אחרי - המשך

החלפת פגוש של הרכב המבוטח, שנשבר או ניזוק וסך הכל המחיר יהיה:

סה"כ	מקיף	חובה	
2,444	1540	904	AIG

אני חוזר לבדוק את ההבטחה של הביטוח החקלאי מספר להם על ההצעה שקיבלתי ואכן הוא חוזר אלי במהירות ואומר: אנחנו מוסיפים לך **הרחבה לפגושים**, עומדים במילה נוריד לך בהתאם 150 ש"ח יותר זול מההצעה הנגדית סך הכל הביטוח יעלה לך **2,300 ש"ח**

סיכום

אני אדם פשוט, אני לא איש עסקים, בדרך כלל אני לא מתמקח על מחירים, אני לא אוהב את זה, אני לא אוהב להתחנן, זה לא באופי שלי, אבל הסיטואציה הביאה אותי לפינג-פונג הזה **ומסתבר, שהוא משתלם.**

אני משלם לביטוח חקלאי, הביטוח שלי / שלנו כ - 700 ש"ח שהם כ - 30% פחות ממה שהם רצו ממני בהתחלה.

וכ - 1,000 ש"ח פחות ממה שהם רצו בשנה שעברה.

ואני תוהה, ככה מתייחסים לחבר?

חשוב לבדוק (בדקתי)

שבכל ההצעות, "הביטוח המקיף" כולל: שירותי גרירה, שירות שמשות עד הבית, גומיות לשמשות, פנסים ומראות, רכב חלופי, הגנה משפטית, צד ג' 2.000.000 ש"ח, פגושים, VIP: החלפת גלגל, אספקת דלק, כיסוי אבדן מפתח ועוד....

בריאות ושמחה

יונתן אלטר

מודיעין - אשדות יעקב

חשבתני, אחרי שירדתי כל כך הרבה לפני שנה, השנה זה כבר לא ילך.

AIG התחילו איתי, שלחו מייל ובו הצעה לחידוש הביטוח, טיפה יותר נמוכה מלפני שנה.

סה"כ	מקיף	חובה	
2,656	1752	904	AIG

אני מתעקש על **ביטוח חקלאי** (שלי / שלנו). מתקשר ומקבל הצעה לאחר 15% הנחה לבעל כרטיס "משקארד":

סה"כ	מקיף	חובה	
3,070	2250	820	ביטוח חקלאי

אמרתי לאיש, שקיבלתי הצעה נמוכה ב - 15% מההצעה שלהם שהיא כבר אחרי הנחה שלהם של 15%. הוא אמר לי שהוא סוכן ביטוח וותיק ואין דבר כזה בשוק, רק לפני שבוע עשה ביטוח לרכב כזה השייך לאחותו וזה לא יכול להיות... שלחתי אליו את ההצעה של AIG, אמר, אני בודק עם מנהל, בכל מקרה **אני קובע עכשיו: השנה אתה עושה ביטוח אצלנו.**

לעומת השנה שעברה, הפעם הביטוח החקלאי מתקתק, תוך זמן קצר האיש חוזר אלי ואומר, אנחנו נותנים הצעה ב - 150 ש"ח פחות מההצעה של AIG

סה"כ	מקיף	חובה	
2,460	1650	810	ביטוח חקלאי

ועוד כתב: אנחנו יותר מרוצים את תושבי הקיבוץ המבוטחים בחברת ביטוח חקלאי שהיא הבית שלכם על כן במידה ויש לך הצעה נגדית עם מחיר אטרקטיבי יותר אשמח שתשתף אותי על מנת שבדוק נשווה עבורך את תנאי הביטוח וגם, למול כל הצעה נגדית **אנו מתחייבים לתת לך 150 ש"ח יותר זול.**

אני מתקשר ל AIG ואמר להם שקיבלתי הצעה שסך הכל שלה 2,500 ש"ח היא בודקת ואומרת אני מוסיפה לך **הרחבה לפגושים**: כלומר המבטח יבצע על חשבוני תיקון או

על מינים פולשים וסכנותיהם (ויקפדיה)

יש גם קרציות פולשות שעלולות להביא מחלות שלא הכרנו. "לישראל הגיעה קרציה שמעבירה את מחלת הליים", אומרת זגרון. מדובר במחלה הפוגעת במפרקים, ולעיתים במערכת העצבים המרכזית, בלב, בעיניים, ועוד. לדברי ד"ר R זגרון, עם שינויי האקלים הקרצייה מתחילה להתבסס ולהתפשט בארץ. "ייתכן שהגיעה באמצעות ציפורים. היא נצפתה לפני כארבע שנים, ואנחנו לא יודעים עד כמה התפשטה".

פגיעתם של מינים פולשים היא לא רק בריאותית, אלא גם כלכלית. בספטמבר האחרון זיהו עובדי המעבדה האנטומולוגית (חרקים) של משרד הבריאות את אחד הפולשים המסוכנים ביותר בעולם: טרמיט-העל הפורמוסי, שמקורו בסין. הם ידעו שזה רק עניין של זמן עד שיגיע לארץ. הטרמיט יכול לפורר מבנים, עמודים וריהוט. הוא חודר לפלסטיק, גומי, בטון ומתכות רכות, ופוגע בצינורות מים ובתשתיות תת-קרקעיות של חשמל וטלפון. בעולם הוא גורם לנזקים בעשרות מיליארדי דולרים מדי שנה. בסין הוא חפר תעלות באלפי סוללות מגן שנבנו נגד הצפות, וכתוצאה מכך נגרמו נזקים אדירים בעונת השיטפונות. בארץ הוא התגלה בינתיים בשלוש שכונות מגורים. הטיפול בו מצריך הדברה חזקה ויקרה, ויש הערכה שאם יתפשט ויגרום נזקים הוא עלול להוריד את מחירי הדירות ב-10%.

מדוח של משרד החקלאות, המשרד להגנת הסביבה ורשות הטבע והגנים, עולה כי הנזק הכולל שעלול להיגרם ממינים פולשים בישראל הוא כ-473 מיליון שקל בשנה, בהערכה שמרנית. זה כולל נזק לחקלאות ולכלכלה, לבריאות ולמערכת האקולוגית. הנפגע העיקרי הוא ענף החקלאות, כתוצאה ממזיקים שהתבססו והפכו לפולשים, למשל חדקונית הדקל

אם חשבתם שמחלות מסוכנות כמו קורונה באות רק מעטלפים בסין, טעיתם. שורה של מחלות, שלא שיערנו שיגיעו לישראל, עלולות להגיע ולהתפשט כאש בשדה קוצים כתוצאה מ"יבוא" של מינים שונים של בעלי חיים פולשים. הכוונה היא למינים שהופצו אל מחוץ לתחום תפוצתם הטבעי, בעזרת האדם. מין אחד כזה הוא למשל יתוש הטיגריס האסייתי. "היתוש הזה יכול לגרום מחלות קשות מאוד כמו קדחת דנגי וצ'יקונגוניה", אומרת ד"ר גל זגרון, מנהלת אגף מזיקים והדברה במשרד להגנת הסביבה. קדחת דנגי גורמת כאבי שרירים, פריחה, דימומים, ועד הפרעת קרישה מסוכנת. צ'יקונגוניה גורמת חום גבוה, כאבי ראש, דלקת מפרקים ופגיעה בעיניים. בשנת 2007 סבלה עיירה קטנה באיטליה מהתפרצות של צ'יקונגוניה בעקבות הגעת היתוש, וב-2017 הייתה התפרצות נוספת.

עוד מחלה שנגרמת על ידי עקיצת היתוש, ושממנה אנחנו כן סובלים בארץ, היא קדחת הנילוס המערבי, שגורמת לדלקת קרום המוח ולדלקת המוח. "לגבי מניעת הגעתו של הטיגריס האסייתי זה כבר אבוד לנו, הטיגריס איתנו ומפושט", אומרת זגרון. עכשיו נשאר רק להילחם בו ולמזער את הנזקים.

הטיגריס האסייתי
(צילום: עוז רייטנר)

על מיני פולשים - המשך

ושיחים פולשים כמו שיטת ויקטוריה וטבק השית.

עם כל הכבוד לצמחים, אומדן הנזק הגדול ביותר הוא מקבוצת פרוקי הרגליים – חרקים, עכבישים וסרטנים – שעלולה, לפי הדוח, להסב לנו נזק של כ-150 מיליון שקל. 32% מהנזק הכולל ממינים פולשים. **הכנימה הצהובה**, למשל, שמקורה בארה"ב, ניזונה מעצי פקאן. היא חדרה לישראל כנוסעת סמויה ביבוא לא חוקי של פקאן מארה"ב, והיא הגורם המשמעותי ביותר בחיסול ענף הפקאן בארץ. עלויות ההדברה שלה יקרות, והיא שחקה את רווחיות הענף עד להתמוטטותו ממש.

שיטה כחלחלה שמורת חולות ניצנים (צילום: ד"ר עופרי גבאי, החברה להגנת הטבע)

עוד דוגמה היא דבורת הדבש הננסית. הדבורה הננסית הגיעה אלינו מדרום לאילת, והיא עושה בימים אלה את דרכה צפונה. היא פשוט יושבת באגוזי מכוניות, ונהגים מסיעים אותה טרמפ צפונה. היא מסוכנת מאוד לדבורת הדבש שלנו כי היא תתחרה על מקורות המזון של הדבורה המקומית, שיש לה תפקיד חשוב בהאבקת פרחי בר בישראל, ועלולה לפגוע בתהליכי ההאבקה של גידולים חקלאיים. מדובר בפוטנציאל לאסון חקלאי ולפגיעה קשה במגוון הביולוגי.

שמאיימת על ענף התמרים. מעבר לפגיעה ביבולים הטיפול בפולשים מגדיל את עלויות החקלאים ופוגע ברווחיות. מינים פולשים עלולים לגרום גם לצריכה גדולה יותר של מים, דשן ועוד. הפגיעה הבריאותית כתוצאה ממינים פולשים כוללת טיפול תרופתי וימי אשפוז (בדוח לא נלקחו בחשבון עלויות מקרי מוות או אובדן ימי עבודה). אבל לא רק בבעלי חיים עסקינו, אלא גם בצומח, ולעיתים במינים שנמצאים בארץ כבר שנים רבות והם חלק מהנוף היומיומי שלנו, כמו אקליפטוס, דקל וושינגטוניה, פיקוס, ועוד.

כריחת עצי אקליפטוס (צילום: ארגון הדבוראים בישראל)

האקליפטוסים, למשל, שהובאו לארץ מאוסטרליה לפני 120 שנה לצורך ייבוש הביצות, הוגדרו ברשות הטבע והגנים כמין פולש, והיום הרשות כורתת אותם בשמורות טבע. הסיבה: העלים שלהם יוצרים מצע שמתחתיו מיני צומח אחרים לא יכולים לגדול, מה שפוגע במגוון הביולוגי המקומי. גם עץ **השיטה הכחלחלה**, זה עם המוני הפרחים הקטנים הצהובים שאנחנו רואים באזורים שונים, עושה צרות: הוא משתלט על צידי כבישים ומסילות ברזל, והשורשים שלו פוגעים בתשתיות צנרת וגורמים לקריסת גדות נחלים. נוסף לעצים יש גם מיני עשבים וצמחים פולשים, כמו אמברוסיה מכונסת או נר הלילה החופי, צמחי מים פולשים כמו יקינטון המים ואזולה שרכנית,

על מיני פולשים - המשך

האקולוגי ואנחנו עלולים למצוא עצמנו בסיטואציה שבה מינים מקומיים נכחדים בגלל פלישה.

מינים פולשים מהווים בעיה קשה בעולם כולו. מסקירה שערכו מומחים נמצא כי בארה"ב בלבד אומדן הפסד הייצור והפגיעה ביבול כתוצאה מפגיעתם של מינים פולשים נאמד בכ-450 מיליארד דולר בשנה. ב-2011 היקף ההשקעה האמריקאית בטיפול במינים פולשים נאמד בכ-100 מיליון דולר, וכלל בין היתר פעולות של מניעה, ניטור, ביעור, מחקר חקלאי וסביבתי, שיתוף פעולה בינלאומי ושיקום בתי גידול. בישראל הטיפול במינים הפולשים נופל בין הכיסאות בהיעדר חקיקה מתאימה, וזו הבעיה הגדולה.

רוב הסמכויות הקיימות בנושא מניעה וניטור ובקרת מזיקים נמצאות אצל משרד החקלאות. החקיקה, למרבה הצער, עדיין מיושנת, והחוקים העיקריים המסדירים יבוא של צמחים ובעלי חיים לא מונעים יבוא של מינים היוצרים סיכון אקולוגי. בעיית המינים הזרים, הפולשים, כמעט שאינה זוכה להכרה בחוק. חוק הגנת הצומח, חוק גנים לאומיים והחוק להגנת חיות הבר רחוקים מלטפל בבעיה. וכך, בפועל, אין כל איסור על שחרור, רשלני או מכוון, של מינים זרים אל הטבע.

"הסכנה מחדירת מינים פולשים היא מהותית ועלולה לפגוע באופן קריטי במגוון הביולוגי בישראל, תוך גרימת נזקים אקולוגיים וכלכליים משמעותיים ביותר. המניעה במקור היא הפתרון הסביבתי והכלכלי הנכון ביותר", אומרת השרה להגנת הסביבה גילה גמליאל.

ריכוז: אבנרון

הבאים בתור אחרי החרקים הם עופות פולשים כמו **המינה**, למשל, ציפור שהגיעה בשנות ה-90 מהודו והיום נמצאת בכל מקום, היא אוכלת את פירות המטעים והכרמים, פוגעת בתשתיות חשמל בגלל תכונתה לקנן במבנים ובעמודי חשמל, ומגרשת מינים מקומיים כמו נקר סורי מחורי הקינון שלהם. היא חומסת ביצים וגוזלים של ציפורי שיר ומתחרה על מקורות מזון של ציפורים אחרות. בנוסף, היא נשאת פוטנציאלית של מחלת מלריית העופות, שעלולה להיות קטלנית לציפורים המקומיות. גם ציפור ה**זרארה** (תוכי) מסבה נזק עצום למטעי שקדים ולשדות חמניות.

מינה
(צילום: shutterstock)

ב-2013 נעשתה עבודה עבור המשרד להגנת הסביבה והדוח קבע שהתפשטות עשב האמברוסיה, המזיק למטעים ולפרדסים, גורם אלרגיות, ופוגע בתשתיות, גינות ופארקים, בכל הארץ.

על **נמלת האש הקטנה** נאמר בדוח של 2013 כי היא תגרום נזק של כ-27 מיליון שקל בשנה בהתפשטות חלקית, ואם תתפשט בכל הארץ אומדן הנזקים יכול להגיע למעל מיליארד שקל. על אף מאמצי המשרד להגנת הסביבה, בשנים האחרונות נראה שהיא התפשטה למקומות רבים בארץ, בין היתר דרך משתלות.

מעבר לנזק הכלכלי הישיר, קיימת סכנה של דחיקת מינים מקומיים והפרת האיזון

על מיני פולשים - המשך

המזיקים והנזקים

מיינה:

הבעיה: אוכלת את פירות המטעים והכרמים, פוגעת בתשתיות חשמל, מגרשת ציפורים וחומסת ביצים וגוזלים, נשאית פוטנציאלית של מלריית העופות הקטלנית לציפורים.

הנזק: 64 מיליון שקל שיטה כחלחלה

הבעיה: משתלטת על צידי כבישים ומסילות ברזל, שורשיה פוגעים בתשתיות צנרת וגורמים לקריסת גדות נחלים.

מזל טוב!

פקרן וניצן ראובני

להולדת התאומים יצר ויט

אחית איובא, צידן ורוט

אראלי ואריק ראובני להולדת

הנכדים

מזל טוב לכל המשפחה!

השרה להגנת הסביבה, גילה גמליאל
(צילום: הדר יואביאן)

הסכנה מחריפה לנוכח התגברות משבר האקלים העולמי. "מינים פולשים הם הגורם השני בחשיבותו לאובדן המגוון הביולוגי, אחרי אובדן שטחים פתוחים", אומרת ציפי סבג-פרידקין ממשרד החקלאות. "בעקבות העלייה בהיקף הסחר העולמי במאה השנים האחרונות חלה עלייה דרמטית בקצב התפשטות המינים הפולשים ובנזקיהם. שינויי האקלים, הצפויים להקצין בשנים הקרובות, עלולים להחמיר מגמה זו".

באזור הים התיכון שינויי האקלים כתוצאה מההתחממות הגלובלית צפויים להיות קשים יותר, ולמינים פולשים – אם לא יטופלו – יהיו השלכות הרסניות. מדוזת החוטית הנודדת היא דוגמה אחת לפולש שמתרבה בעקבות התחממות הים התיכון סבג-פרידקין מודה שהמדינה כשלה בטיפול בפולשים, אך מקווה לשינוי. "אנחנו לומדים מטעויות, ואני מקווה שבאוצר ישתפו פעולה ויקצו את הכסף הדרוש", היא אומרת.

להגיע בלי וויז ביקור בפארק הצפרות אילת

לעומת הציפורים הגדולות, ציפורי שיר לא נודדות בלהקות, הן נודדות **לבד**, בלילה, על ידי נפנוף רצוף בכנפיים ז הנקרא – **תעופה אקטיבית**. שמענו שם על ציפור בשם "לימוזה חומת בטן", שנשאה משדר לווייני קטן, היא עפה איתו 11,680 ק"מ ללא הפסקה במשך 8 ימים מאלסקה לניו-זילנד.

בשלב מסויים המדריכה הוציאה משקית בד ציפור (ראה תמונה) שנתפסה הבוקר בתחנת הטיבוע, וסיפרה לנו שזו **עלווית אפורה**.

עוד היא סיפרה עליה שהיא שוקלת 6 גרם והיא יכולה לעבור 1,000 ק"מ בלילה. לדברי המדריכה העלוויות נוחתות באילת כדי להתחזק לפני חציית 4,000 הק"מ של הסהרה. ושהיא מסוגלת לנדוד מידי שנה מעל 20,000 ק"מ. בסוף ההסבר העלוויות שוחררה. ואנחנו יצאנו עם המדריכה לסיור בפארק. הולכים בשבילים מסודרים בין הקנים, נעצרים במסתורי תצפית הבנויים על גדות אגמים / ברכות מלאכותיות וצופים בציפורים בלי להפריע להן.

ועדיין לא ברור (לי) איך הן עושות את זה בלי Waze, בלי לימודי גאוגרפיה, בלי הורים, בלי מבוגר אחראי? ...

כפי שסופר בפרק הקודם, נסענו לאילת. מכיוון שלא היה לנו מה לקנות בלי מע"מ, נסענו **לפארק הצפרות** של אילת. כידוע, אילת נמצאת על אחד מנתיבי נדידת העופות החשובים והעמוסים בעולם וזה משום שישראל היא **הגשר היבשתי** היחיד המחבר את אירופה, אסיה ואפריקה ולכן הוא צוואר בקבוק המרתק מיליוני ציפורים נודדות. הציפורים נוחתות באילת כדי להתכונן לאחת המשימות המאתגרות ביותר בחייהן – חציית מדבר סהרה. הפיתוח המואץ של אילת, פגע ב"תחנת התדלוק" האחרונה לפני המדבר והתפקיד שלקח על עצמו הפארק הוא לחדש את מקור המזון החשוב עבור הציפורים הנודדות וגם לבצע מחקר שידע לכוון את עובדיו כיצד לשמור עליהן בצורה הטובה ביותר.

הכניסה לפארק היא חופשית אבל כדי להפיק ממנו יותר, לקחנו **סיור מודרך**. וממנו הידע שאספר כאן.

כשמדברים על נדידת ציפורים אנחנו רואים לנגד עינינו להקות של חסידות או עגורים או שקנאים שעוברות מעלינו, עפות לאט, בדרך כלל מעגלים, בכנפיים פרושות, כמעט לא מזיזות אותן. זה נקרא – **תעופה פסיבית**. איך מתקדמים בלי להיזי את הכנפיים? הן עולות לגובה בעזרת תרמיקה (אוויר חם שעולה למעלה) וכשהן גבוהות הן גולשות לתרמיקה הבאה. לכן ציפורים גדולות נודדות באור יום.

הפארק עוסק בעיקר בציפורי שיר (הציפורים הקטנות).

להגיע בלי וויז - המשך

נר נשמה פברואר

בהזדמנות זו שאני כותב על ציפורים נודדות מבקש להביא שיר שאני מכיר כבר הרבה זמן משמיעה, אבל רק לאחרונה קראתי את המילים בתשומת לב, והתרגשתי. הלחינה ושרה אותו, בקולה הקסום, אחינועם ניני (שגם הוסיפה לו בית באנגלית). השיר עוסק בחוויית ההגירה שמעניינת לא פחות מנדידת הציפורים. ויחד עם זה נפלא בעיני שלאה גולדברג השוותה את מסען למסעה.

אורן / לאה גולדברג

כאן לא אשמע את קול הקוקיה.
כאן לא יחבש העץ מצנפת שלג,
אבל בצל הארזים האלה
כל ילדוטי שקמה לתחייה.

צלצול המחטים: היה היה
אקרא מולדת למרחב-השלג,
לקרח וקרקק פובל הפלג,
ללשון השיר בארץ נכריה.

אולי רק צפרי-מסע יודעות-
קשהו תלויות בין ארץ ושמים-
את זה הכאב של שתי המולדות.

אתכם אני נשתלתי פעמים,
אתכם אני צמחתי, ארזים,
ושרשי בשני נופים שונים.

אני מציע להאזין לשיר בביצוע של אחינועם ניני. שמשום מה שינתה את שמו ל- אילנות. **אילנות** הוא שם של קבוצת שירים של לאה גולדברג, יש בה גם אקליפטוס וקיקיון והשיר שלמעלה נקרא **אורן**.

שבת שלום
אביב פורח

יונתן אלתר
מודיעין – אשדות יעקב

ט"ו שבט תש"י	2.2.1950	אלקה	לוריא
ט"ז שבט תשי"ב	12.2.1952	זרח	זהרי
ו' אדר תשי"ז	7.2.1957	אברהם	גפני
ד' שבט תש"ך	2.2.1960	אילן	הראל
ד' אדר א' תשכ"ב	8.2.1962	פרידה	הרץ
ב' אדר א' תשכ"ב	24.2.1962	שרה	אורבך
י"ז שבט תשכ"ג	11.2.1963	יונתן	דמליו
ט"ז אדר א' תשכ"ה	18.2.1965	גיל	דמליו
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	קלר	גבהרד
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חנן	לרנר
ט' שבט תשכ"ח	8.2.1968	חיים	מוצרי
י"ב שבט תשכ"ח	10.2.1968	יהודה	חלק
כ"ג שבט תשכ"ח	22.2.1968	קלמן	שץ
ד' אדר תשל"ב	19.2.1972	משה	ספיר
י"ט שבט תשל"ד	11.2.1974	מרדכי	פס
י"א אדר תשל"ה	22.2.1975	חיים	יעקובסון
ג' אדר תשמ"מ	20.2.1980	כרמלה	גכמן
י"ב אדר תשמ"מ	29.2.1980	ז'ניה	גולדשמיד
כ"א אדר א' תשמ"א	25.2.1981	אברהם	ריקליס
י"ט אדר א' תשמ"ו	28.2.1986	מאיר	ברסלבסקי
י"ב שבט תשמ"ז	13.2.1987	משה	שמיר
ח' אדר תשמ"ח	26.2.1988	הרצל	שפירא
כ"א אדר א' תשמ"ט	26.2.1989	אריה	פנר
כ"ג אדר א' תשמ"ט	28.2.1989	ישראל	לרנר
כ"ח שבט תשנ"ב	2.2.1992	אבא	רימלנד
ה' אדר א' תשנ"ב	9.2.1992	חנוך	ראובני
י"ג שבט תשנ"ג	4.2.1993	חנה	ברטלר
ט' אדר א' תשנ"ה	9.2.1995	אהובה	לוריא
כ"ח שבט תשנ"ז	4.2.1997	אבנר	אלתר
י"ג שבט תשנ"ח	9.2.1998	ליאור	מעיון
כ"ה שבט תשנ"ח	21.2.1998	פולה	מלמוד
ח' אדר א' תסס"ג	10.2.2003	אליעזר	קרפ
כ"ד שבט תסס"ה	3.2.2005	שרה	יכה
ט"ז שבט תסס"א	9.2.2001	יוחקה	גרינבאום
ט"ז שבט תסס"א	9.2.2001	יעקב	וולשובר
ג' אדר א' תשע"א	7.2.2011	מרגוט	כץ
ב' אדר תשע"ה	21.2.2015	דינה	אופיר
י"א אדר א' תשע"ו	20.2.2016	יוסף	הראל
ב' אדר תשע"ח	17.2.2018	משה	בן נאים
ב' אדר תש"פ	27.2.2020	שרה	הראל

מי ומה באשדות

הקיר המזרחי של הארכיון היה פעם שער כניסה מיוחד למבנה מכובד - בית התרבות של אשדות יעקב. השבכה פורקה כבר מזמן, גם תאי הדואר, ומה שנותר לפליטה הוא קיר לבן מחורץ ונטול גיזונים, ודלת, שצבעה דהה מזמן. השאלה אם לשפץ את המבנה המשמש היום כארכיון ולהשיב עטרה ליושנה, היא שאלת כבודת משקל ומחיר, והנושא נמצא בדיונים, אבל זה לא מונע, להכניס מעט חיים בכותל המזרחי הבלוי, שזקנתו מביישת את נעוריו.

בניה בחורף פרושה לעלות עם משאיות וטנדרים על דשא רטובים ורמיסתם. היתה בעבר החלטת אסיפה שקבעה שיש להמנע ככל שניתן (פירוש מְקַל) מלבצע עבודות בניה בחורף. אלא שכמו הרבה החלטות, גם זו הפכה ברבות השנים, לגדר המלצה בלבד. אילו השתמשו הבונים בציר נסיעה אחד אל אתר הבניה וממנו, ניחא, אלא שאין הקפדה יתרה בענין זה, והחריצים העמוקים לאורך מה שהיה פעם 'הדשא הצפוני' הם עדות חותכת לכך.

כך נראתה השבוע הכניסה "למתחם השומר החדש" בבית אחדות. עד לפני שבוע שכנו שם תריסר בנות איכותיות לפני צבא, שחלקן עבדו בחקלאות וחלקן שמר בלילה על השדות. לפני כשבוע נצטוו הבנות לפנות את המבנה והועברו לרמת הגולן. על הקיר במסדרון נותר סוס אציל ותחתיו הכיתוב "שומרת אחי". ניסינו לברר לפרש הפינוי "הבהול" ונאמר לנו שהבנות שהיו שם של השומר החדש עברו לישוב אחר. שאלנו במה מדובר, ונאמר שעדיין לא הוחלט מה עושים עם המבנה שהתפנה. ואנחנו סבורים שמאחר ומדובר במבנה ציבורי, עם רזומה עשיר, היה מקום ליידיע את הציבור בצעד שנעשה, גם אם טרם התקבלה החלטה קונקרטיית באשר לגורלו של המבנה, וזאת כדי למנוע חרושת שמועות מיותרת.

מי ומה - המשך...

החורף הנוכחי מצטיין מחד, בעוצמות גשם גבוהות שיכולת להגיע לעשרות מילימטרים ביממה, מאידך, הוא 'סובלי' מהפסקות ארוכות מדי בין ארוע גשם אחד למשנהו, עם טמפרטורות שמזכירות לעיתים אביב מאוחר; או אז אנו נחשפים שמים בצבעי צהוב, תכלת וארגמן בעיקר לעת שקיעה, שמהווים השראה, בעיקר עבור צלמים.

בת life!

עלון 1559

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 שער – ברכה פונדק
 עימוד עלון – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

בזמנו החליט מי שהחליט לסמן את עגלות האשפה השכונתיות בשמו של אחד מדיירי השכונה, לא ברור בדיוק למה. אלא שלחתולים כללי משחק משלהם, וברגע שאלה מזהים רווח מינימלי בין המכסה לפח (עוד לא נמצא פטנט שיכול למנוע זאת?) הם מיד קופצים פנימה ועושים בפח כבתוך שלהם, ולא חשוב אם כתוב עליו גורן, דורון, או כל שם אחר.

אם רוצים למצוא הבדל מהותי בין אשדות איחוד לאשדות מאוחד צריך לעבור לאורך קו התפר שבין שני הישובים, ואז לגלות שבצד הצפוני נותרו לא מעט בתים ישנים שחלקם מט ליפול (כמו זה שבתמונה) בעוד בצד הדרומי, האיחודי, מבנים אלה נמחקו מזמן מעל פני האדמה. מה הסיבה שהעבר נוכח בצד אחד של המתרס ונפקד בצידו האחר? עניין של אופי כנראה.

